

MAGYAR VÉREB EGYLET

HÍRADÓ

2011



Kaszó Kupa

2011. február 25–27.

A Magyar Véreb Egylet idén – 21. alkalommal – is megrendezte a HM Kaszó Zrt. területén az egyre nagyobb érdeklődésnek örvendő kaszói fő- és elővizsgát.



A megnyitó

Ifj. Galamb Gábor Vezérigazgató Úr – ki maga is közel áll a vérebezés világához – nyitotta meg a rendezvényt, és jelenlétével biztosított minket a Kaszó Kupa folytonosságáról. Dr. Buzgó József – az Egylet elnöke vezetőbíróként mutatta be a bírói köröket, a vérebvezetőket és kutyáikat.



Népes korona

Legalább ekkora hangsúly helyeződött a betegség miatt távolmaradt bírótársaink kórtörténetének ismertetésére. Az aggódó szavak jól tükrözték, hogy Egyletünk tagjai, egy nagy családot alkotnak.

A meghívásos versenyen nyolc véreb és vezetője indulhatott, akik mögött hasonlóan ta-

pasztalt kontroll-kutyások álltak, – ha valaki elakadna a munka során, tovább lehessen dolgozni a vad felkutatásán. Hisz a vérebvezetők legfontosabb feladata nem az egymás közötti versengés, hanem megváltani a sebzett vadat a szenvedéseitől, ezzel a vadgazdálkodás etikus és nélkülözhetetlen szereplői.



Kovács Gábor és Aszu kutyája remek munkát végeztek

A 100 km-es körzetből bejelentett sebzésekből nyolc sebzett vadat találtak meg, ezek közül hat volt értékelhető. Elővizsgára hat kutya jelentkezett.



Szöcske kutya munka közben

A második nap estéjén – az Egylet éves közgyűlését és a tisztségviselők beszámolóit követően – zenekar gondoskodott a jelenlévők és családtagjaik jókedvéről.



Dákay Zsuzsa és a bírók

A fővizsga eredményei:

Az a példanélküli helyzet alakult ki a munkák értékelése során, hogy a két legjobban teljesítő páros azonos pontszámot kapott, így osztoznuk kellett a dicsőségben.

1. *dr. Dákay Zsuzsanna – Gejzirmeni Jóka Szöcske 224 pont I. díj*
1. *Vereczkey Bálint – Körcsönyi Nóra (kontroll-munka) 224 pont I. díj*
2. *Kovács Gábor – Zöldházyölgyi Aszu 184 pont III. díj*
3. *Peller Csaba – Magyarvölgyi Ali 144 pont III. díj*
4. *Takács Árpád – Rábaparti Vadász Roni 114 pont III. díj*
5. *Magyar Zsolt – Körcsönyi Nádor 78 pont III. díj*
Balaskovics József – Wotan von Falkenberg (eredménytelen munka)
Onofer Attila – Legelőerdei Dina (eredménytelen munka)

A sors fintora, hogy Magyar Zsolt három sebzett vadat hozott terítékre, ám ezek közül a legtöbb pontszámot érő munka is, „csak” az 5. helyre volt elég.



Varga Aladár eligazítást tart a koronának

Az elővizsga eredményei:

1. *Dombai József – Don Baskin 214 pont, megfelelt*
2. *Németh Tibor – Magyarórsdi Flóra 204 pont, megfelelt*
3. *Szalay Zoltán – Tengelici Bátor Bella 181 pont, megfelelt*
4. *Szalay Zoltán – Csipcsinai Cserkelő Vezér 170 pont, megfelelt*
5. *Perjás Béla – Töröcske-úti Basa 157 pont, megfelelt*
6. *Kiss-Pető Tibor – Atos vom Milizer's Meute nem felelt meg*

Király Attila teljesítménybíró

KARÁCSONY A HÁROMLÁBÚ SEBZETTEL

December 26-án 11 óra magasságában, próbáltam az ünnepek és a sok eszem-izsom okozta lustaságot levetkőzni, mikor csörgött a telefonom. Ismeretlen szám, felveszem és egy hadaró hang bemutatkozik, István vagyok Magyararkesziről, azonnal a lényegre tért. Este sebeztem egy disznót, de sajnos a reggeli utánjárás nem vezetett eredményre, rengeteg a vér

a rálövés helyén, de kb. 100 m után nem találunk több vért.

Erre vártam, vagy valami hasonlóra, szedem a kis motyóm azt kocsiba! Irány Magyararkeszre megye!

Körülbelül 12 óra 40 perckor értünk oda Bibicel és közben Dégen felvett barátommal, Gáborral, aki hasonló karácsonyi „beteg-

ségben szenvedett” és Zizivel a jagd terrierrel. Zizinek nem az első hogy segít Bibicnek, mivel még csak 2,5 éves lesz a hannoveri véreb, meg amúgy is jól jön a segítség a sebzett disznónál.

A helyi hivatásossal és a sebzővel irány a rálövés helye, a lestől kb. 30-40m-re a szóró, ahova 22óra magasságába jöttek meg a disznók. A sebző elmondása szerint a lövés kicsit hátra csúszhatott, a kaliber 375 Holland & holland. A rálövésnél mindjárt szembe tűnő volt, hogy egy seprűnyél vastagságú bodzát talált telibe a lövedék. Vezetékre veszem a kutyát, induljunk. Szálerdő domb völgy megint domb és megint völgy, közbe-közbe kapjuk a visszaigazolást 1-1 csepp vér kis kenés, jó helyen járunk.

Másfél km után egy sűrű makkvetés, na hát ha itt feküdt meg, de sajnos nem, a fiatalosból egy váltón ki értünk egy útra. Az úton indulunk tovább keleti irányba kb. 70 m-t mehettünk sehol egy csepp vér, mire kigondolom Bibic bevált jobbra egy iszonyú sűrűbe. Fektetem a kutyát, merre is menjek, látom a kenést, elég magasan ken.

A sűrűben csak mászva tudunk közlekedni, de azt is úgy, hogy a mellényzseb leszakadt, sapkám elmaradt, tüske mindenhol, úgy döntöttem csatolom a kutyát, mivel vezetéken nem haladok vele, Gábor, aki követett végig kérdezi, mehet a Zizi is? Engedd! Addig fújunk egyet. A sebző és András a helyi hivatásos az úton várja a fejleményeket. Nem telhetett el 10-12 perc ugatnak a kutyák az irány meg van, de hogy jussunk el oda, a fogam összeszorítom indulás! Telefon, a sebző az, rá tudna menni a disznóra, mi legyen? Várjon, mivel rossz a szele, meg mi is kb. 30 m-re lehetünk az ugatástól, egyre közelebből halljuk az ugatást, hallom sántít a disznó, ahogy támadja a kutyákat első láblövés lehet.

Keresem a lehetőséget kegyelemlövéshez, de iszonyú sűrű, semmit nem látni, egyszer csak megindul, a disznó tör s egyre távolabbról hallani az ugatást, a sebző nem bírta idegekkel megpróbált rámenni a disznóra, de beszelelt és azért indult el. Gyerünk gyorsan az ugatás irányába nehogy halló távolságból kiérjenek, szinte a rálövés helyéről jön az állító ugatás. Telefon András az, a helyi hivatásos két disznót fognak a kutyák láttam őket át váltani az úton, gyerünk az ugatás irányába, majd ott találkozunk.

A rálövés helyén túl még 500 – 600 m – re utolérjük a disznót és Zizit, látom a disznót, el-

engedem a lövést, talált, a lövés dörrenése elcsendesedése után távol nagyon távol hallani Bibic ugatását, mire mindenki oda ért a sebzett-hez már nem hallani, elment a másik disznóval. Gondoltam, mire végzünk a zsigereléssel a kocsiórt elmennek. Addigra visszajön Bibic is. Mire végére jártunk ennek a karácsonyi sétának igen csak beesteledtünk, keressük a sebző lövését, ill. nézzük az első láb sérülését, igen csak meglepődtünk a jobb első lábról, valamikor korábban, lelőtték a fűkőrmöt, bokában teljesen behajtvá forrt össze és azért sántított a disznó. A bodzán irányt váltó lövedék a disznó baloldalan a gerinc vonalától kb. 10 cm re tenyérnyi darabon lefejtette a húst és onnét volt az a bő vérzés eleinte és a magasan kenés. A korábbi sérülése nincs a disznónak akkor ezzel a lövéssel soha nem lett volna meg. Este van sötét este, de Bibic még mindig sehol, merre jár ez a kutya, két lövést elengedtem, hogy hátha a lövés segít vissza irányítani, semmi. Visszamentünk a makkvetéshez hátha ott keres bennünket, de ott sincs.

Arra az elhatározásra jutottam, hogy itt hagyom a lesnél az amúgy is ronggyá szakadt mellényem és holnap reggel András megnézi hátha visszajött Bibic, és a mellényre fekszik, alig vártam a reggelt. 7óra András az, sajnos rossz hír nincs ott a kutya a mellénynél, délután etet, és akkor újra megnézi és csörget, de délután sem volt ott. Végig telefonálta a szomszédokat, birkás tanyák tulajdonosait, ha valaki látná a kutyát csörgessék meg. Már lassan 24 órája nincs meg a kutya. Még egy hosszú éjszaka a család bízta, meg lesz. Nem veszhet el, alig vártam, hogy reggel legyen 9 óra telefon, meg van a kutya ott fekszik a mellényemen, de nem enged magához senkit. Kocsiba ülök irány újra Magyarkeszi egy kicsit hosszabb az amúgy is hosszú lábam, minél előbb ott akarok lenni, András maradt a kutyánál nehogy elmenjen újra, a vadászmeszterrel megyünk ki Bibichez. Oda érünk, kiszállok a kocsiból már csóválja a farkát, be vallok férfiasan könny szökött a szemembe és talán enyhén fogalmaztam. Vezeték munka: 1600 m, hajsza: 2000 m.

Hát így telt a karácsony második ünnepe és az azt követő napjaim.

Vadászüdvözzel:

Kálmán Gyula

Egy vadászfeleség naplójából

A nyírségi erdők szépsége

Az Alpok alján élő ember számára a Nyírség hatalmas rónaság, itt-ott homokdombokkal tarkítva, melyeket alapvetően a jégkorszak végén a szél halmozott kupacba, és csekély növényzet gondoskodik róla, hogy helyben is maradjon. És persze elég mesze van innen az osztrák határ tövétől, így hát csak kevesek és ők is ritkán jutnak el az országnak ebbe az északkeleti felébe. Pedig érdemes!

Első találkozásunk a Szatmár-Bereg csodálatos erdeivel pontosan 5 éve volt. Szomorú családi esemény után (édesanyám halála) egy házámban még kevésbé ismert és tartott vadászkutya, a német fűrészszob szeretete hozott össze bennünket Árpival és családjával. Férjem, hogy kimozdítson mély bánatomból, megbeszélte velük, hogy néhány napra elmegyünk hozzájuk a fűrészszob idomításával, tanításával kapcsolatos tennivalók átbeszélésére, egy kis tapasztalatcserére.

És valóban, használt a „terápia”. A nyugodtnak tűnő, kedves mosolyú fiatalember visszahozott a hétköznapi életbe. Ő tavasszal veszítette el az ötvenen túli édesapját, aki jóbarátja volt, és még annyi mindent szeretett volna megkérdezni tőle. Leplezett fájdalommal jótékonyan hatott rám. Kiegyensúlyozott lelkiállapotban foglaltuk el szálláshelyünket egy vendégházban. A ház gondnokát távolléte miatt édesapja, a 80-on jóval felüli Szabó bácsi helyettesítette, ő fogadott bennünket. Megmutatta a helyiségeket, majd úgy mellékesen megjegyezte: „A hűtőben van egy üveg jófajta pálinka, igyák bátran!”

– Jaj, Szabó bácsi, azt nem lehet, magas a vérnyomásom!” – feleltem.

– Dehogynem, kedveském, az teszi rendbe! Reggel egy kupica pálinka, és semmi baja! Nem panaszkodik mifelénk senki a vérnyomására!

Azóta, ha vendégségben pálinka kerül elő, megértést kérően pillantok a férjemre: „Szabó bácsi rendelte!” – mondom.



Két kuttyával: Király Attila sorozatképei

A következő napok a környék felfedezésével teltek: Kölcse, Körmörő, Túristvándi, Penyige. A penyigei lekvármúzeum kedves gyerekkori em-

lékeket idézett fel bennünk, a nagy őszi falusi lekvárfőzéseket, amikor szinte minden ház udvarán üstben fortyogott a finom szilvalekvár, illata nyalakodásra csábította a kis gyerekszájakat. Szabó bácsi frissen kiásott és gondosan csomagolt somfa csemetéjével és egy üveg somlekvárral tértünk haza. Itthon aztán kis kertünket látva lelkesedésünk alábbhagyott, és mindkét „emléktárgy” barátoknál talált jó otthonra.

Néhány találkozás és rendszeres telefonos kapcsolattartás után 5 év elteltével találkoztunk újra a Nyírerdő Zrt. Területén Árpival és feleségével, Bettivel.

Ezúttal a vadászok körében méltán híres Gúthi Erdészeti ad otthont a Magyar Véreb Egyesület 2011-es Nehezített Vércsapa Versenyének június 25-26-án.

25-én ragyogó napsütésre ébredtünk. Reggeli után a szokásos intelmekkel magukra hagyjuk kutyusainkat, és kényelmes tempóban autózunk a több mint 500 km-re levő célállomás felé. Egy kis kitérőt azonban Hortobágy-Hajdúnánás-Tedejre feltétlenül tennünk kell. Férjem ugyanis felejtethetetlenül keserves gyermekéveket töltött itt szüleivel az ötvenes évek elején megbélyegzett kitelepítettként. Ma Hortobágyon a kitelepítettek emlékére emelt templomban és Tedejen az út mentén márvány emléktáblák őrzik nevüket több száz sorstársukkal együtt.

Tedejt elhagyva vészjóslóan sötét, súlyos zivatarfelhők borulnak fölénk, óriási esőcseppekben hullatva ki terhüket, de aztán Nyíradony felé kiderül az ég. Mire a Gúthi Erdészeti csodálatos, romantikus vadászkastélyához kanyarodunk, már ragyog a nap. Szinte egyszerre érkezünk Árpikkal és a bírói testület tagjaival, valamint versenyzőkkel, családtagokkal. A környezet szépsége, a pompás vadászkastély, a vendéglátók kedvessége sejtetni engedi, hogy sokáig őrzött kedves emléket visz haza a szívében az ide eljutó vendég. A sorban begördülő versenyzők, bírók és érdeklődők a méltán híres szabolcsi körtepálinkát ízlelgetve örülnek a viszontlátásnak. Mi feleségek, sok éve férjeink hűséges kísérői, szintén örülünk az alkalomnak. Felidézük a legutóbbi találkozásokat, beszámolunk az eltelt idő történéseiről. A vadászkastély belső kialakítása, berendezése méltó a magyar vad, a Gúthi Erdészeti hírnevéhez. Mi egy kényeztető apartmant kaptunk hatalmas terasszal. Miu-

tán mindenki felfrissült és pihent egy keveset, a bírók a helyi hivatásos vadászokkal együtt vércsapra fektetésre indultak. A hölgyeket külön program várja: 2 lovaskocsi áll elő és a közeli erdő bejárására invitálnak bennünket. Igazi kaland vár ránk, a homoki erdő felfedi néhány titkát. Csodáljuk a fákat, a tisztásokat, miközben a bakon ülő hajtótól minden kérdésünkre szakszerű magyarázatot kapunk. Most látok először vaddohányt és számos szép virágot, ezek felismerésében a biológiát tanító Marika van segítségemre. Úgy jó másfél óra múlva a kocsik a lóistálló előtt állnak meg, így lehetőségünk van megnézni a lovakat. Mindegyik szép, de hátul egy egyhetes kiscsikó a szívünkbe lopta magát.

A vacsora elegáns, és finom. Hosszú beszélgetés követi, aztán a fárasztó utazás és a friss erdei levegő, a csend gyorsan álomba ringat bennünket.



*Szalacsi Árpád, Bartucz Péter
és dr. Buzgó József a megnyitón*

A verseny napja 26-a, vasárnap.

A kastély előtti parkoló lassan megtelik. Sokan érkeznek az eseményre, az idő kitűnő, ragyog a nap, de azért bírható a meleg. A megnyitóra felsorakoznak a házigazdák: Szalacsy Árpád a Nyírerdő Zrt. Vezérigazgatója, Bartucz Péter Gúthi erdészeti igazgató, dr. Buzgó József a Véreb Egyesület elnöke, a bírók, versenyzők, a tenyészszemlére érkező vérebesek, érdeklődő vadászok, vendégek. A munkák kisorsolása után terepre indulnak. Csak néhányan maradtunk a kastélyban. A délelőttöt sétával, beszélgetéssel, fotózással töltöm. 11 óra táján már ér-

keznek a szerencsésebbek. Izgatottan elemzik vérebeik munkáját, okos kutyáik jutalmul ételt, friss vizet és főleg hús árnyékot érdemelnek és persze kapnak is.



Kürtösök

Vendéglátónk, Árpi büszke fiatal szálkás szőrű tacskójára. A véredek mellett aprónak tűnő, kiváló küllemű kutytus felderíti ugyan a környezetet, de látható távolságból hűségesen szalad vissza, és csak úgy gyakorlasképpen – a gazdi nem kis örömeire – kidolgoz egy csapat.



Ozvári Zoltán és Klinkó Nándor győztesek

Dél körül a kerti pavilon alatt szorgos aszszonykezek készülnek a vendégek ebédeltetésére: hatalmas fazekakban árasztja hívogató illatát a gulyásleves, friss, puha kenyér lapul a kosarakban, hús ásványvíz várja, hogy csillapíthassa a kimelegedett vadászok szomját. Igazi erdei vérebes partihangulat van, senki nem sürgeti



Lányok

az időt. 15 óra az eredményhirdetés és díjkiosztás ideje. A reggeli indulásnál talán kicsit fáradtabban, de ugyanolyan fegyelmezetten sorakoznak fel a versenyzők, a bírók, a vendégek. A győztes boldog, de a többiek is elégedettek. Messze száll a vadászkiáltók hangja, hirdelve, hogy véget ért egy sikeres rendezvény.

A verseny vég-
eredménye:

Klinkó Nándor Kerkavölgyi Amanda 220 pont
I. díj

Ozvári Zoltán Zemplén Erdei Léda 220 pont
I. díj

Végh Zoltán Kerkavölgyi Amanda 165 pont I.
díj



Ozvári Zoltán induláskor

A Nyírerdő mindenkori gazdáinak szakértelmét, szakma iránti elkötelezettségét, erdőszeretetét bizonyítja az a 2 tanulmánykötet (A Bockerek-erdő és A Baktai erdő), amelyekkel a bírót tisztelték meg. Maradandó emlék, melyek egyre inkább meggyőznek bennünket, hogy ide még érdemes visszatérni.

NIEWIARYGODNY (Hihetetlen)

– Niewiarygodny! – Szípgöta újdonsült lengyel vadászbarátom, könnyeivel küszködve. Hihetetlen nem tudtam eldönteni, hogy a fáradtságtól, az adrenalintól, vagy a meghatottságtól sír. Teljesen kimerülve odaértem a kinyitott megváltott bikához, majd kutyámat simogatva leteredtem a Lengyel földre. Végignézve a szereplőkön csak azon járt az eszem, hogy teljesen mindegy merre járunk a világban, hol vérebezünk. Amit csinálunk, az a vadászat legmagasabb, szinte spirituális szintje.

Nagy megtiszteltetés ért, mikor egyletünk elnöke Buzgó József felhívott az ősz folyamán, hogy lenne-e kedvem egy lengyelországi meghívásnak eleget tenni. Képviselni kellene hazánkat egy kutyával, valamint egy bíróval a 6. alkalommal megrendezendő Benedikt Gierszewski-ről elnevezett véreb versenyen.

Azonnal igent mondtam. Rövid időn belül kiderült, hogy Zilai János barátom jönne bírónak. Mivel volt még szabad hely az autóban, felhívtam Babály Csabát, akinek a legtöbbet köszönhetek a vérebezés tudományának elsajátításában. Szerencsémre ő is igent modott és nagy reményekkel elindultunk Lengyelországba.

Elég későn érkeztünk, de nem bántuk, mivel késésünknek nagyszerű oka volt. Zilai Jánost utazásunk napján tűntették ki Nemzeti – Vadászrenddel, melyet személyesen kellett átvennie Dr. Semjén Zsolt az OOMV Elnökétől. Már nagyban folyt a megbeszélés, illetve a vacsora, amikor beléptünk a főhadiszállásul kijelölt panzió éttermébe. Leírhatatlan érzés volt, amikor a magyar delegációt felállva, tapsolva üdvözölték. Természetesen tisztában voltam, hogy ez első sorban János barátomnak szólt. Szemem sarkából figyeltem a velünk tartó fiát, akit mérhetetlen büszkeség töltött el az édesapja irányába megnyilvánuló szeretettől és tisztelettől.

Szokásos módon folyt le az este, ahol mindenki megértette magát német, szlovák, lengyel és a magyar nyelv sajátos egyvelegét használva. Annyiban tért el a nálunk megszokottól, hogy valamennyi vadász elé leraktak egy üveg vodkát. Babály Csaba barátom úgy vélte, hogy ez biztos ajándék. Hamar rá kellett döbbenünk, hogy Csaba tévedett, amikor a pincér ki-

csavarta az üvegek nyakát. Összenéztünk, majd belevetettük magunkat a lengyel vodka ízébe. Meg kell nyugtassam minden magyar vérebes kollégámat, a magyar csapat itt sem vallott szégyent. Késő este tértünk nyugovóra. Másnap egy gyors reggeli után, konvojban haladva megérkeztünk a közelben lévő festői szépségű vadászházhoz. Szokásos felsorakozás és bemutatást követően, mindenki sorszámot húzott és a kijelölt kísérőkkel elindultunk az 50 km-re lévő munkára. A sorsolást követően a lengyel vérebegegyelet elnöke megjegyezte, hogy a magyar csapat igen nehéz munkát húzott. Nagy tapasztalt barátomhoz fordultam: – Te János! Mit jelent az igen nehéz munka? Téglát tesznek a hátizsákomba, vagy féllábon kell végigmennem, esetleg a kutyával csinálnak valamit? Nem tudtam elképzelni, hogy egy rálövés elemzéséből, hogy lehet a nagyon nehéz jelzőt kikövetkeztetni. Babály Csaba próbált válaszokat keresni. – talán csontot találtak a rálövésnél, vagy nincs vér...



A versenyzők

Nem foglalkoztatott tovább a nehéz munka megjegyzés. Egy óra utazást követően megérkeztünk a helyszínre. Gyönyörű, égis éró fenyvesek között haladtunk, nagyon rendezett erdei utakon. Nem tudom, hogy vagytok vele, de amikor beérek egy erdőbe, azonnal elfog egy érzés. Vannak olyan területek, erdőrészek itt-hon is, ahol megmagyarázhatatlan okból, de mindig rossz érzés fog el, ami azonnal meghatározza a hangulatomat. Ebben az erdőben jó érzés kerített hatalmába. János a rövid eligázi-



Vajda Csaba indul a csapán

tást követően felszólított a munka megkezdésére. Megvizsgáltam a rálövés helyét, ahol vért és csontot találtam. Az előre lejelentett bika sebzés jó kilátással kecsegtetett. A kutyám, de szerintem majdnem minden véreb, kimondottan szereti a láblövött szarvast keresni. Nagy biztonsággal meg is szokta találni az ilyen jellegű, sebzett jószágot. A vezetékbe belekapaszkodva elindultunk a vércsapán. A kutya folyamatosan jelezte a vért, több helyen talált csontdarabokat. Nagy meglepetésemre a csapa papírszalaggal volt megjelölve. Körülbelül 300-400 métert megtettünk, amikor elfogyott a vér és ettől kezdve elfogytak a fehér szalagok is. Azonnal átvillant az agyamban, hogy ezen a munkán nem az én kutyám próbálkozik először. Innen eredhet a nagyon nehéz jelző is, amit először nem mondtak el. A munka végeztével derült ki, hogy a bikát korábban keresték és közel 30 órás nyomon vagyunk rajta a kis boxosképű kutyámmal.



A csapa végén Judy megkapja a neki járó töretet

Az erdei útról amilyen szépnek és rendezettnak tűnt a fenyőerdő, úgy egyre mélyebbre haladva ütköztünk nehézségekbe. Olyan erdőrészletbe is belekeveredtünk, ahol folyamatosan magas térdemeléssel kellett menni az ott hagyott tuskók és kidőlt fák miatt. Egyre jobban fáradtunk. Körülbelül 2 km vér nélküli csapázás után János barátom odaszólt. – Csaba! Biztos vagy a kutyádban? – Hogy látod? A csapán vagyunk?

Két farok működésében vagyok biztos. Az egyik a kutyámé. Végig láttam rajta, hogy nagy kedvvel végzi a munkáját. Ugyanakkor láttam és hallottam, hogy a korona egyre jobban hitetlenkedik, ezért Jánossal egyeztetve, visszamentünk az utolsó vércseppig. A visszaúton Csaba odalépett hozzám. – Nyugi, látom a Judyn, hogy végig jól dolgozik. Ne izgulj!



Így szép az élet

Sokat jelentett számomra barátom jelenléte és támogatása. Az utolsó vértől ismét elindultunk és nagy megnyugvásomra a szülésből nem rég munkába állt kutyám, cm-ről cm-re ugyan azon az úton haladt. Elég tempósan mentünk, amit a korona is csak nehezen tudott követni. Elérkeztünk egy sűrűbb erdőrészhez, ahol a jó erőben lévő szukám teljesen felborzolta magát. Jeleztem Jánosnak, hogy előtűnk feltehetően vad fekszik, majd kértem engedélyt a kutya csatolására, amit meg is kaptam. Judy kutyám pillanatok alatt több száz métert haladt előre, amit folyamatosan kontrolláltuk a GPS segítségével. Körülnéztünk, hogy mi lehetett előttünk és megállapítottuk, hogy szarvasok feküdhettk az éppen megtalált dagonyában, melyben a víz zavaros volt. Sajnos ott vért nem találtunk. Az is nagyon zavart, hogy a ku-



Mindenki boldog

tya nem ugatott. Kis idő múlva a technika segítségével láttuk, hogy Judy visszafordult. Ismételten a vezetékre tettem és engedélyt kértem a munka folytatására. A koronán láttam, hogy hitetlenkednek és kételyeket fogalmaznak meg a keresés eredményességének tekintetében. Szerencsémre az engedélyt megkaptam a csapa további kidolgozására. A kutya nagy kedvvel elkezdett dolgozni és akkor csoda történt. Minden vérebes átélte már azt az érzést, ami semmivel nem hasonlítható össze. Vért mutatott a kutya. Belefeszült a vezetékbe és szinte húzott. Alig tudtam a normális tempóra visszafogni. Mindaddig tartott ez a vehemens magatartása, amíg el nem értünk egy széles erdei utat. Ott a Judy az addig tartott irányt feladva az úton megállt és a széleit szinte fűszálanként elkezdte elemezni. A korona tagjai is kiértek, ahol közösen néztük a kutyát. Nem tudtam a vezetéken követni vérebemet, mivel az emberek lábai között jött-ment és kereste az értékelhető szagokat. Ez kb. 5 percig is eltartott, amikor kutyám visszatért arra a csapára, amiről jöttünk és elindult. A vezetéket ismét kézbentartva követtem. Kísérőim az úton maradtak, de a szálásban folyamatosan látták, hogy mit csinálunk. 100 métert visszamentünk cm-re pontosan a vad addig megtett csapáján és a bajorom hirtelen jobbra fordult. Hittem a kutyámnak és követtem. Megközelítőleg 50 méter után vért mutatott, ami nagy megnyugvással töltött el. Az erdei úttal párhuzamosan haladtunk, onnan kísérték továbbra is figyelemmel a munkát. Pár száz méter megtétele után ismét elfordultunk és úgy értünk ki a korábban ott hagyott erdei útra. Itt a

bika már egyenesen tovább haladt, amit a koronával újra egyesülve követtünk. Megint egy pár száz méter csapázás következett. A kutya már szélsőségesen agilis volt, ezért engedélyt kértem a hajszára. Judy, mintha puskából lőtték volna ki, futott a szarvas után. A technika segítségével láttuk, hogy másodpercek alatt elment 800 méterre, ahol megállt. Jeleztem a többiek felé, hogy szerintem megtalálta, vagy megállította a vadat. Követtük az irányát. 500 méterre lehettünk, ahol meghallottuk a számunkra legszébb hangot. A kutyám állítja a bikát. Két lengyel kíséreléssel és Babály Csabával futva elindultunk a hang irányába. 100 méterre lehettünk, amikor egyetemi tanár lengyel kísérelő teljes extázisban elindult a kegyelem lövést megadni. Mondtam én magyarul, angolul, hogy rossz széllel megy, de vagy nem értette, vagy nem érdekelt. Sajnos bekövetkezett amitől félttem, a bika elugrott, a kutya követte. Ekkor szembesültünk azzal, hogy erdőt két nagyforgalmú aszfaltos út öleli körbe. Az akcióhoz közelebbi úthoz Babály Csaba kifutott és próbálta lassítani a forgalmat, egyben szólt, hogy menjek a lengyel vadásztársakkal és minél hamarabb löjjük meg a bikát. Szaladtunk, de lassúnak bizonyultunk. Egyre jobban ellépett a szarvas a kutyával együtt. Újra közösen elindultunk a vad irányába, ami szerencsére megegyezett a félúton lemaradt János barátom irányával. Megközelítettük a vadat és folyamatosan tartottuk telefonon Jánossal a kapcsolatot aki jelezte, hogy a bika a műút irányába halad. Ekkor ordítva, leparancsoltam vérebemet, ami nagy nehezen, de sikerült. János látta, ahogy a bika átszalad a műúton több kocsit fékezésre kényszerítve. Judyt vezetékre fogva átmertünk az úton, ahol újra elengedtem. Pár perc múlva hallottam, hogy a kutya utolérte a vadat és ugatja. Megint, nyomás után! Körülbelül 1 km megtétele után a bika elért egy favágó csapatot, ahol irányt változtatott, vissza a műút felé. Ekkor már hiába kiabáltam, a kutyát lehetetlen volt magamhoz parancsolni. Az úton átérve vérebem meg tudta állítani a kimerült bikát. Óvatosságra intve lengyel kollégáimat, megközelítettük a vadat. A lengyel társam lövésre emelte a puskáját és tüzelt. A bika megint elugrott. Még 4 lövést adott le rá, mikor a szarvasbika összeesett. Újra meghallottam a már korábban elhangzott szót: Hihetetlen! De mennyivel másabb ez a hihetetlen, mint amit a

munka során kétszer hallottam. Mindenki gratulált, többek között a helyi vadásztársaság elnöke is, aki a helyszínre sietett.

5 km vezeték és 5 km hajszával csak másodikok lettünk egy 30 órás csapán, mivel a lengyel versenyző 1 km-es vezeték és 500 méteres hajszával első lett. Hogyan történhetett ez? A lengyel szabályok kimondják, hogy amelyik kutya 1 km-t csapázik, majd 500 méteren hajszázik, az maximális 100 pontot kap.

Utána már nem kaphat plusz pontokat semmilyen esetben. Két maximális pontszám esetén a kutya életkora dönti el a helyezést.

Így történhetett meg, hogy második helyezést értünk el.

A banketten megint felvettük a versenyt vodka ivásban a nemzetközi mezőnnyel. Az est folyamán mindig csak egyet ittunk, de minden esetben csak a Judy kutyám egészségére.

Vajda Csaba

Tájékoztató az Aujeszky-betegség előfordulásáról húsevőkben



Csendélet

Tekintettel a sajtóban megjelent, egyes esetekben túlzó és nem hiteles adatokat is közlő cikkekre, melyek szerint a közelmúltban számtalan kutya Aujeszky-betegség miatt pusztult el Magyarországon, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Állat-egészségügyi és Állatvédelmi Igazgatósága fontosnak tartja, hogy hivatalos adatokat tartalmazó tényszerű tájékoztatást adjon az állatorvosoknak, a vadászoknak és az állattartóknak.

Az utóbbi időben az ország különböző megyéiben dolgozó állatorvos kollégák Aujeszky-betegsége (más néven álveszettségre) is jellemző idegrendszeri tüneteket észleltek olyan vadászkutyákban, melyek vaddisznóhajtás után a sebzett disznók utánkeresését végezték. A laboratóriumi megerősítő vizsgálat pozitív eredményének hiányában azonban csak az jelenthető

ki, hogy **több esetben felmerült az Aujeszky-betegség gyanúja.**

2011. január 1. és 2012. január 3. közötti időszakban az ország különböző területeiről összesen öt kutya és két róka tetemet küldtek a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóságára Aujeszky-vizsgálat céljából. A laboratóriumi vizsgálatok **négy kutyából és egy rókából származó minta esetében igazolták az Aujeszky-betegséget.** A négy Aujeszky-pozitív kutya közül kettő Komárom-Esztergom megyéből, egy Győr-Moson-Sopron megyéből és egy Vas megyéből származott. A két Komárom-Esztergom megyei és a Győr-Moson-Sopron megyei kutya ugyanazon a – Komárom-Esztergom megyében rendezett – vaddisznóhajtáson vett részt. A Vas megyei kutya elhullása előtt néhány nappal a Sárvártól nem messze lévő vadászterületen rendezett vaddisznóhajtásban dolgozott. Az Aujeszky-pozitív róka Pest megyéből származott. Összefoglalva tehát hivatalosan az jelenthető ki, hogy a laboratórium az intézetbe küldött idegrendszeri tüneteket mutató húsevők közül négy eb és egy róka esetében állapított meg Aujeszky-betegséget. **A többi esetben csak Aujeszky-betegség gyanújáról beszélhetünk.**

Tekintettel arra, hogy a közelmúltban egyes – vaddisznó vadászaton részt vett, majd ezt követően – elhullott vadászkutyák esetében az elhullást megelőzően az Aujeszky-betegsége is jellemző idegrendszeri tüneteket észleltek, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal 2011. de-

cember 7-én elrendelte, hogy a klasszikus sertéspestis monitoring vizsgálatra küldött vad-disznó vérminták meghatározott százalékában el kell végezni az Aujeszky-betegség felderítésére irányuló szerológiai vizsgálatokat is. Ez a felmérés megbízható adatokat szolgáltat a magyarországi vaddisznó-állományok Aujeszky-fertőzöttségének mértékéről.

Az Aujeszky-betegségről

Az Aujeszky-betegség elsősorban a sertés – ideértve a vaddisznót is – fiatal korban lázas általános és idegrendszeri tünetekkel, felnőtt korban enyhe légúti tünetekkel vagy akár tünetmentesen lezajló betegsége. A vírus iránt azonban számos más állatfaj is fogékony, bennük a betegség rendszerint erős viselkedésben és elhullásra vezető idegrendszeri tünetekben nyilvánul meg.

Az Aujeszky-betegség iránt az összes emlős állat fogékony, az ember azonban nem.

Az Aujeszky-vírus természetes fenntartó gazdája a sertés, minden más állatfaj a sertéstől fertőződik. A betegség a különböző fajokban más és más klinikai tünetekkel jár. Minél fiatalabb korban fertőződik a malac, annál valószínűbb, hogy súlyos, idegrendszeri tüneteket okozó agyburok- és agyvelőgyulladásban hullik el. Idősebb sertésekben a betegség tünetmentesen zajlik le, vagy enyhe légzőszervi tünetek jelentkezhetnek, azonban a vírus okozta tüdőgyulladás szövődményeként a másodlagos bakteriális fertőzések robbanásszerű előfordulása nagy gazdasági veszteséget okozhat.

Vemhes kocákban magzatelhalást és/vagy vetélést okoz a vírus. A sertések a betegség heveny szakaszában 2-3 hétig üríthetik a vírust, főleg orr-, garat- és hörgőváladékukkal, de kisebb mértékben a tejükben, vizeletükben és nemi váladékaikban is jelen van a vírus. A betegségből gyógyult és a tünetmentesen átvészelt sertések tartósan vírushordozók maradnak.

A húsevőkben ritka kivételtől eltekintve halálos kimenetelű agy- és gerincvelő-gyulladás alakul ki, így ezek az állatok járványtani szempontból zsákutcának tekinthetők, hiszen bennük a vírus a fertőzés kapujától az idegek mentén jut el a központi idegrendszerbe, a véráramon keresztüli terjedés nem jellemző, így az állatok váladékai egyáltalán nem vagy csak minimális

mennyiségben tartalmaznak vírust. A húsevők rendkívül fogékonyak a vírus iránt, de kizárólag a fertőzött házi sertésekkel vagy vaddisznókkal való közvetlen vagy közvetett érintkezés útján fertőződnek. A betegség húsevőkről húsevőkre nem terjed (nem ragályos). Fertőződésük többnyire házi sertések vágásából vagy vaddisznó zsigereléséből, feldolgozásából származó melléktermékek, sertésbelsősegek (tüdő, légcső nagy vírustartalma!!!), ritkábban nyers házi serteshús/vaddisznóhús által történik (nyers terméknek minősül a füstölt sonka vagy kolbász is). A sertéslepen tartott kutyák többnyire a sertés nyálától, vizeletétől, bélsarától fertőződhetnek meg. Húsevőkben lázas általános tünetek, erős bőrvizketegség, izgatottság, ingerlékenység figyelhető meg, végül bénulásos tünetek között az állatok biztosan elhullanak. Kutyák esetében a nagyfokú bőrvizketegség mértéktelen vakaródzásban, a végtagok kíméletlen rágásában nyilvánul meg, amely akár az öncsonkítást is elérheti. Emellett macskákban jellemző az erős nyálzás, a rekedt hangú nyávogás és a pupillák egyenetlen tágassága. Ezekért a tünetekért a kialakuló agyburok- és agyvelőgyulladás a felelős.

Tekintettel arra, hogy az Aujeszky-betegséget kizárólag a klinikai tünetek (megváltozott viselkedés, vakaródzás, stb.) alapján az emberre halálos kimenetelű veszthez vezető elölírt igazgatási rendelkezéseket kell végrehajtani. **Minden idegrendszeri tünetet mutató állat hulláját kötelező veszthez vezető kizárására irányuló kórbonctani és laboratóriumi vizsgálat elvégzése céljából a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóságára küldeni.**

Húsevők részére nincs engedélyezett vakcina, mert az attenuált (legyengített kórokozót tartalmazó) vakcinatörzsek a fiatal kutyákat és macskákat megbetegíthetik, az ártalmatlan inaktivált törzsek által adott védettség pedig gyenge, és csak néhány hónapig tart.

A húsevők esetében a betegség halálos kimenetelére való tekintettel a **megelőzésre** kell helyezni a hangsúlyt. Ezért **húsevőkkel házi sertés és vaddisznó eredetű nyers vágóhídi hulladékot, belsősegeket vagy nyers serteshúst etetni nem szabad.**

Mennyire indokolt a vadászok óvatossága?

A kutyával történő vaddisznó vadászatok során (különösen a társas vadászatokon) fokozottan ügyelni kell arra, hogy a kutya a meglőtt vaddisznó húsból, zsigereiből ne fogyasszon. Éppen ezért – összhangban a helyes kutyatartás általános szabályaival – kutyáknak szigorúan tilos nyers sertés- vagy vaddisznó húst vagy belsőséget adni. A vaddisznóban előforduló klaszszikus sertéspestis fertőzött területeken (jelenleg Nógrád megye, valamint Pest megyének a Dunától keletre és az M3-as autópályától északra eső része) a kilőtt vaddisznók zsigereinek állami költségen történő ártalmatlanítása egyben csökkenti a vadászkutyák Aujeszky-betegséggel való fertőződésének esélyét is. A klasszikus sertéspestissel nem fertőzött területen a zsigerek ártalmatlanítása nem kötelező, de társas vadászokat követően ajánlható a zsigerek összegyűjtése és ártalmatlanítás céljából állati eredetű mellékterméket feldolgozó üzembe szállítása, ha vadászatra jogosult vállalja az ezzel járó költségeket.

Hazai házi sertés állományok Aujeszky-betegségtől való mentessége

Hazánk házi sertés állományainak Aujeszky-betegségtől való mentesítése az 1970-es évek második felében kezdődött meg a nagylétszámú sertéstartó telepek mentesítésével. 1981-től az Aujeszky-betegség bejelentési kötelezettség alá tartozó betegség. A mentesítési folyamat az 1998-ban elindított Nemzeti Aujeszky-betegség Mentesítési Programmal felgyorsult. Napjainkra hazánk házi sertés állományai mentesek az Aujeszky-betegségtől. Bács-Kiskun megye déli

részén és a szomszédos Csongrád megyei területeken található még néhány olyan állat, amely szerológiai vizsgálattal pozitív. Számuk messze az összes elvégzett vizsgálat 1%-a alatt van, és évről évre csökkenő tendenciát mutat. A mentesítési program keretén belül az elmúlt évek során elért kedvező eredmények hatására a magyar állategészségügyi hatóság 2011 őszén felvette a kapcsolatot az Európai Unió Bizottságával Magyarország Aujeszky-betegségtől való hivatalos mentességének elismerése érdekében a házi sertésre vonatkozóan. A házi sertések mentességének megadásakor nem vizsgálják a vaddisznó állomány Aujeszky-vírussal való fertőzöttségét.

Vaddisznók Aujeszky-betegség fertőzöttsége más Európai Unió tagállamokban

Az elmúlt években több esetben jelent meg publikáció más Európai Unió tagállamokban arról, hogy vadászkutyák Aujeszky-betegség vírusával fertőződtek meg vaddisznóktól (Belgium: 2007-ben 2 eset, Németország: 2009-ben 1 eset). Valamennyi megbetegedett, majd rövid időn belül elhullott vadászkutya kórelőzményében kivétel nélkül közös volt, hogy a téli vadászat idején vaddisznók zsigereit fogyasztották.

A Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal e tájékoztató segítségével is kéri az állatorvosokat, vadászokat és állattartókat, hogy az Aujeszky-betegség veszélyeire minél szélesebb körben hívják fel kollégáik, vadásztársaik és a kutyatartók figyelmét, mert **az említett megelőző intézkedések betartásával a kutyák tömeges fertőződése és elhullása megelőzhető.**

ELNÖKI BESZÁMOLÓ

Immár sokadszor rugaszkodok neki, hogy a Véreb Híradóba megírjak egy elnöki beszámolót, amely egyfajta összegzése az elmúlt évnek, egyfajta sommázata 12 hónap munkájának, történéseinek.

Az elmúlt év még mindig a konszolidizáció jegyében tellett, hiszen bár sok főként anyagai jellegű elmaradásunkat tudtuk rendezni 2010-ben, mégis maradt még jócskán ebbéli feladatunk az elmúlt évre. Először is megpróbáltuk közösen összehozni a MEOE-val a tagnyilvántarásunkat,

hogy a tagdíj befizetésekből az őket illető részt megalapozott módon ki tudjuk számítani, s azt át is tudjuk utalni. Ehhez persze egy szigorú tagdíjbefizetési nyilvántartást kellett vezetnünk, ami az eddigiekhez képest többletmunkát igényelt. Az év végére sikerült közös véleményre kerülnünk a MEOE-val, s pusztán a számlázás elmaradása miatt nem került sor 2011-ben a tagdíjrész átutalására.

Megszokott mederben zajlottak az események az elmúlt évben is, csak egy kicsit másképp. Még-

pedig azért másképp, mert ami korábban egy alkalommal sem, az 2011-ben 2 alkalommal is előfordult, hogy holtverseny alakuljon ki egy rendezvény díjazottjai között.



Dermedten feküdt a napraforgóban

Február 25-27. között immár 22. alkalommal adott otthont Kaszó pusztá a fővizsgának és tenyészszemlének. A HM Kaszó Zrt ismét kiváló házigazdának mutatkozott, odafigyeléssel és rugalmasan kezelték dolgainkat, de ezt egy kicsit el is vártuk, reméltük az új vezérigazgatótól ifj. Galamb Gábortól, aki fiatal kora óta tagtársunk. A rendezvényen a kialakult szokástól eltérően a közgyűlést egy régebben igen kedvelt esemény követte, nevezetesen egy jó hangulatú, élő zenével kísért táncos mulatság, ahol a tagság egy része másnap hajnalig kitartott.

1. A közös kikapcsolódás mellett komoly munka is folyt Kaszón a 10 fővizsgára nevező kutyából 6 ért el minősíthető eredményt. Ismét szégyennebbek lettünk egy mítosszal, Hiszen Tóth Réka (pardon, azóta Businé Tóth Réka) pár évvel ezelőtti első helyét, még lehetett valahogy egy „kifutó” eredményként kezelni, de az, hogy dr. Dákay Zsuzsanna tagtársunk Gejzírmenti-Jóka

Szöcske nevű bajor hegyi véreb kutyájával ismét hölgyvezetőként végzett az élen, az már nem lehet a véletlen dolga. Az pedig, hogy a munkájára kapott 224 pont (I. díj) nem volt elegendő az abszolút első helyhez, az annak volt köszönhető, hogy Vereczkei Bálint Körcsöneyi Nóri nevű hannoveri vérebével ezzel teljesen megegyező eredményt ért el, így a fővizsgák történetében először holtverseny alakult ki. Természetesen mindketten hazavihettek egy-egy Kaszó kupát,

2. A győztes páros mögött 2. helyezést ért el Kovács Gábor Zöldházvölgyi Aszu nevű hannoveri kanjával, egy 184. pontot érő III. díjas munkával. Harmadik lett Peller Csaba Magyarvölgyi Ali nevű hannoveri vérebével (144 Pont III. díjas teljesítménny). Az ezt követő sorrend következő volt: 4. Takács Árpád Rábaparti Vadász Roni, saját tenyésztésű hannoveri kanjával, erdménye 114 pont III díj, míg az 5. helyezés ezúttal Magyar Zsoltnak és Körcsöneyi Nádor nevű hannoveri kanjának jutott, amely kutya a győztes szuka alomtestvére és évek óta kiegyensúlyozott teljesítményt nyújt, talán csak a szerencse hiányzik egy igazán komoly eredmény eléréséhez, eredményük 78 pont, III. díj.

Az elővizsgán 6 véreb mutatott megfelelő teljesítményt a következő felsorolás szerint: Dombai József-Don Baskin bhv, Németh Tibor-Magyarósi Flóra hv, Szalay Zoltán-Tengelici Bátor Bella hv, Szalay Zoltán-Csipcsinai Cserkelő Vezér hv. Perjás Béla-Töröcske-úti Basa hv.

Ezek után június 26.-án az ország tulsó végére Guth-ra utaztunk a szokásos nehezített vércsapaversenyre, ahol a Nyírerdő Zrt kitüntetett figyelmétől kísérve rendeztük meg az immár hagyományos nehezített vércsapaversenyünket: a kiváló és híres dámszarvasos területen 8 vérebvezető számára tette a házigazda lehetővé a versenyen való indulást, melyen a következő eredmények születtek: 3 vérebnek sikerült szintidőn belül végigmennie a mesterséges csapán, amire az éjszaka rendkívüli eső hullott és nehezítette a munkákat. A két legjobb és megkülönböztethetetlen munkát az akkor még a Nyírerdő Zrt hivatásos vadásza Klinkó Nándor és hannoveri szukája, Kerkavölgye Vadász Amanda, valamint a hazai vérebezés egyik „állócsillaga”, a több mint 20 éve vérebező Ozvári Zoltán, a SEFAG Zrt hivatásos vadásza érte el a saját tenyésztésű Zemplén erdei Léda nevű hannoveri vérebével. Mindketten 220 pontot értek el, így az évben másodszor

alakult ki holtverseny a verseny élén. Rajtuk kívül még Végh Zoltán volt eredményes, aki Hol-lósvölgyi bori nevű hannoveri vérebével szintén I. díjas munkát teljesített, s kapott 165. pontot.

A versenyen 3 vérebes próbálkozott meg elő-vizsgát tenni, amely végül Garai Gábornak sikerült Likashegyi Arthor nevű kutyájával.



Teríték mellett

November elején részt vettünk Ausztriában, Ottenstein-Peygartenben a 32. Nemzetközi véreb fővizsgán és közgyűlésen. Színeinket ezúttal Vereczkei Bálint képviselte, Körcsönyi Nóri nevű kutyájával, és sajnálattal kellett megélnünk, hogy a szerencse ezúttal elkerülte csapatunkat. A korábban leírt szervezési problémák, amelyek a nyugati országokban rendezett véreb vizsgákat eddig is jellemezték, itt is előjtek. Minimális volt a beérkezett sebzésjelentés, ami bejött az is vadaskertből, vagy olyan katonai lőtér-ről, ahová a bírónak é vérebvezetőn kívül a lábát sem teheti be senki fia. Bálint vitézül helyt állt, Nidrrössterreichből visszutazott a magyar határ menti vadaskertbe, ahol egy más vadász által már terítékre hozott vaddisznót kerestek vele, majd egy másikat, amit el sem találtak, majd délután fél 5 kor elindították egy sebzett borjú csapáján, amit sötétedés miatt abba kellett hagynia. Utazott vagy 700 km-t aznap a semmiért, s végül is nem jutott értékelhető munkához az egész 3 napos rendezvény alatt. A Közgyűlésen aztán az MVE elnökét, mint a következő 2013-as Nemzetközi rendezvény házigazdáját megválasztották az ISHV soros elnökének. Az igazság az, hogy ez nem személyemnek szólt, hanem az elnöki mivoltomnak, úgyhogy ezt azért nem él-

tem meg különösebb sikerként. Azért nap végén nem felejtették el tudatni velünk, hogy sokat várnak a magyarországi rendezvénytől, mert talán ez az egyetlen olyan alapító ország, ahol még valóban sikerül jó szervezéssel valamennyi induló vérebnek tényleges munkát biztosítani, s nem csak alibiből küldik el jó messzire a bírót és a kutyásokat.

Egy héttel ezután került sor Lengyelországban a Gierszewsky emléktversenyre, ahová Vajda Csaba tagtársunkat és Judy vom Millitzer's Meute nevű bajor hegyi véreb kutyáját nevez-tük, s a biztonság kedvéért Zilai Jánost küldtük mellé bírónak. A biztosításra azért volt szükség, mert Csaba barátunk nem rendelkezett nemzetközi tapasztalatokkal. Mindez azonban nem lát-szott meg a teljesítményén, hiszen egészen pa-rádés teljesítményt nyújtottak. Zilai János sms beszámolója szerint: 3 órás csapa, bika magas első láb, kb 4 km vezeték munka, kb 5 km haj-sza. Rövid lényegretörő, mégis sokat mondó. Na már annak aki ért a vérebezéshez. Szóbeli kiegészítésként később megtudtuk, hogy a helyi erdész sírt a maghatottságtól, amikor végre meg-került a vad, melyet a hajsza közben vagy ötször áthajtotta a véreb egy forgalmas közúton. Mikor megkaptam az sms-t, biztos voltam abban, hogy ezt nem lehet majd felülmúlni! Tévedtem, mi-ként akkor is, amikor Zilai János a németországi Műdenben rendezett 1999-es nemzetközi verse-nyen hihetetlen teljesítményt mutatva, a maxi-mális közeli pontszámmal szinte végig nye-résre állt, míg a házigazda az utolsó pillanatban egy hazai kétségkívül kiváló munkát produkáló véreb teljesítményében nem talált valami olyan részletet, amivel végül is neki lehetett adni az első helyet. Nos lengyel barátunknál is valami ha-sonló dolog történt, mert a maximális pontszá-mot produkáló magyar kutya elé rangsorolták azt a hazai vérebet, amelyik azonos pontszá-mmal azért került az első helyre, mert az a kutya fiatalabb volt. Tudjátok, volt sapka a fején. De nem kellett szégyenkezni a magyar vérebes teljesítménye miatt, sőt!

Megható volt érezni, látni azt a szeretetet, amit tagságunk mutatott a Kaszói Közgyűlésen egész-ségügyi okból megjelenni nem tudó „nagy öre-gek” miatt. Boncsér Károly barátunk egy buta baleset miatt, Zilai János egy őt Dortmundban utolérő szívprobléma, valamint Maróti Béla, az-óta sem pontosan diagnosztizált nyavalyája mi-

att hosszú évek óta először távol maradtak (szerencsére mindhárman felépültek azóta, s újra számíthatunk rájuk!) az év legfontosabb eseményéről. Aggódás és mély együttérzés jellemezte csapatunkat.



Mesi kutya

Hasonló összetartozást érezhettek azok, akik végső búcsút vettek Telekiben, az első somogyi munkahelyén fekvő temetőben a magyar vérebezés egyik legismertebb, de mindenképpen egyik legszínesebb egyéniségétől, Sas Emiltől 2011 ta-

vaszán. Egy ízig vérig hivatásos vadász, lóbolond kutyás hagyott itt bennünket örökre, s nélküle sokkal szegényebbek lettünk. Ki fogja nekünk ezután azt mondani olyan ízesen, nagy bajuszát megpödörve, hogy „Komám”?

Mindenképpen meg kell említeni továbbá, hogy elsőként a hazai vadászkutyás klubok közül önálló kiállítói standdal vettünk részt a FEHOVA-n, ahol e sorok írója még együtt ült a szarvasbögő verseny zsűrijében Sas Emillel, aki mikor beült a MVE standjára, megtelt étellel és látogatókkal az amúgy sem kis érdeklődést kiváltó kiállítói hely. A kiállítás részvétel költségeit egyik tagtársunk ajánlotta fel, köszönet érte.

Emellett mindenképpen szót érdemel, hogy két vezető vadászújságunkban is folyamatosan jelenik meg szakcikk a véreb bevezetéséről,

Egyszóval jó és rossz is kijutott nekünk az elmúlt évben, gyarapodtunk és sajnos fogyatkoztunk is, de a vállalt feladatunkat, a vérebezés megismertetésének, elfogadtatásának ügyét továbbvittük, s ezt az alapvető célunkat kívánjuk folytatni a jövőben is!

Roszbabb évünk ne legyen!

A Zelnök

Ami az elnöki beszámolóból kimaradt

Az elnöki beszámolóban főként a pozitív dolgokról, sikerekről számol be az ember, viszont az elmúlt évben több olyan esemény volt, ami kevésbé tetszett, ami mellett nem volna szerencsés szó nélkül elmenni.

A kétségtelen fejlődés, a szinte folyamatos előrelépés mellett olyan dolgok is vannak, amelyek keserű szájízűt okoznak, s a már-már legendáson jó egyleti hangulatot rombolják

Az egyik dolog a tagsággal járó kötelezettségek egyre nagyobb mértékű elhanyagolása. Az, hogy a statisztikai adatlapokat néha többhónapos késéssel küldi meg valaki, az még csak bosszantó dolog, s emiatt nem lesz teljes az éves összesített eredmény kimutatásunk, de az hogy a tagdíj befizetését egyre többen mulasztják el, hovatovább az egyletünk anyagi biztonságát veszélyezteti.

A tagsági viszony rendezése során kiderült, sok olyan tagtársunk van, aki szeret a MVE tagja lenni, de az ezzel járó anyagi kötelezettségét, ko-

rántsem érzi magára nézve köztelezőnek. A 260 nyilvántartott tagunkból 139 fő fizette be az elmúlt évi tagdíjat, 16 fő ún. tiszteletbeli tagunk van, akiktől nem várjuk el a tagdíjfizetést, de van 105 olyan tagtársunk, aki nem vette a fáradságot arra, hogy tagdíj fizetését rendezze. Köztük elnökségi tag és teljesítmény bíró is. Ez a tagságunk 40%-a. Sajnálattal kellett látnunk, hogy ez az arány romlott az előző évhez képest. Mindez sajnálatos és arra késztet bennünket, hogy 2012-ben szigorúan végére járjunk annak, hogy kik azok, akik valóban tagjai akarnak maradni az Egyletünknek, s kik azok, akik csak pillanatnyi fellángolásból léptek be egykoron, de azóta elvesztették érdeklődésüket vagy ambíciójukat az ügygel kapcsolatban, s a továbbiakban nem kívánják fenntartani tagsági viszonyukat. Felesleges ballasztot nem célszerű magunkkal cipelni,

A másik dolog inkább erkölcsi természetű. Ez pedig az, hogy egyre több az egymásnak feszü-

lő indulat, egyre markánsabban fogalmazódnak meg egymással szemben negatív töltésű vélemények, sok esetben pletykák. Hallottad, hogy mit csinált ez, meg az, meg mit mondott, mit írt, mit nyilatkozott, stb?

Az ellenvéleménynek és kritikának helye és fontos szerepe van a munkánkban, hiszen egyikünk sem rendelkezik a bölcsek kövével, nyilván hibázunk is olykor- olykor, de a véleményközlésnek és a szakmai vitának megvannak a maga szabályai, amelyek az elmúlt évtizedekben jól működtek az Egyleten belül. Mindig is büszkék voltunk arra, hogy nálunk nincsen széthúzás, nincsenek klikkek, nálunk bárki bárkivel jól tud együtt dolgozni, általánosságban elmondható volt, hogy remek hangulat jellemezte a MVE tevékenységét. Sajnos a fentebb leírtak miatt ez a fesztelen hangulat, a másikkal való találkozás öröme kicsit háttérbe szorult a személyes érzelmek eluralkodása, a rosszízű megjegyzések miatt.

Miért kellene nekünk lesülyedni más vadász-kutyás klubok szintjére, miért nem tudjuk megtartani azt a sokak által oly irigyelt összetartásunkat és a munkára koncentráló képességünket?

Távol álljon tőlem, hogy név szerint kezdjek el bírálni bárkit is a csapatunkból, mert akkor magam sem lennék különb a Deákné vásznánál, de kérem azokat akik a fentebb leírtakban találva érzik magukat, próbáljanak meg inkább a kollegialitás, a segítő bajtársiasság szabályainak megfelelően viselkedni egymás iránt. Én nem szeretnék egy feszültségekkel, haragosokkal sértődött emberekkel teli csapat vezetője lenni, s ha nem változik a helyzet, akkor abból le kell vonjam azt a tanulságot, hogy alkalmatlan vagyok ennek az általam nagyrabecsült csapatnak a vezetésére!

Még egy nemszeretem témát szeretnék tagtársaimmal megosztani, amely egy kicsit rokon az előző problémával. Jogba, alapszabályba nem ütközik, éppen ezért kicsit tehetetlen vele kapcsolatban az ember. Van olyan tagtársunk, aki

nyilván jószándékból, nem ártó szándékkal külföldi vérebes csoportokat szervez magyarországi hajtóvadászatokra utánkeresni. Több helyről megrősített információk alapján egyértelművé vált, hogy nemegyszer 6-8 nyugat európai vérebes jelenik egy-egy vadászat alkalmával s ajánlja fel utánkeresési képességeit. Direkt nem írok szolgáltatásait, mert arra nézvést nincsenek információim. Sajnálatos módon van olyan állami terület, amely annak ellenére igénybe veszi e szabadcsapatok munkáját, hogy a helyi utánkeresők is rendelkezésére állnának, mint tették ezt eredményesen a korábbi időszakban éveken át. Még egyszer mondom, a fentebb leírt tevékenységet jogi szempontból megkifogásolni nem lehet, nem is teszem, de erkölcsileg és szakmailag meg van róla a véleményem. Mert az, hogy egyáltalán nagyobb terítékű vadászatokra ma már oda-rendelnek egy-két vérebest, azt mi a MVE szisztematikus munkájával értük el, érdemeltük ki. Úgy tűnik, hogy ennek a babérjait most mások aratják le, amit nem tartok korrekt dolognak.

Kíváncsi volnék, hogy mit szólna mondjuk annak az országnak a Vérebszövetsége, hogyha mondjuk mi magyarok utaznánk ki csapatostúl vérebezni hozzájuk?

Mindazonáltal úgy gondolom, hogy vannak eszközeink ennek a folyamatnak a megállítására, elsőként ennek a problémának ezen írásban való közzétételét veszem igénybe. Ha ez nem téríti jobb belátásra az érintett személyeket, akkor a hazai vérebezés érdekeinek védelme miatt kénytelenek leszünk más, jelen pillanatban még nem indokolt lépések megtételére!

Bízom azonban abban, hogy mindhárom feltett probléma, házon belül rendeződik, s a MVE továbbra is büszke lehet a közössége erejére!

Kaposvár, 2012-02-12.

Dr. Buzgó József
elnök

FELÜGYELŐ BIZOTTSÁGI BESZÁMOLÓ

Tisztelt Közgyűlés !

Mozgalmas, munkában, jó és rossz eseményekben bővelkedő évet hagytunk magunk mögött. Vállalt kötelességemnek megfelelően az évi zárást követően megvizsgáltam egyletünk pénzügyi helyzetét a pénzügyi technikai eljárások

hitelességét és felelősséggel mondhatom, hogy minden a bizonylati fegyelem betartásával kifogástalanul történik. Külön köszönet illeti Simon Pál gazdasági felelősünket aki az egylet megalakulása óta (más minőségben már korábban is) a vezetőség oszlopos tagja, igazságérzete, böl-

csessége, a szakma iránti elkötelezettsége példa értékű.

A tenyésztési felelős munkájában nem tapasztalható lényeges eltérés a korábbiakhoz képest. Ugyanazok a problémák mellett kénytelen tenni a dolgát. A késve, vagy egyáltalán nem adott tenyésztési és teljesítmény adatok összeállítása az elmúlt évekhez hasonlóan, a legnagyobb jó szándék mellett is pontatlanságot eredményez. Amiről tudunk, így is nagy számú megmentett trófea és húsérték jelzi a vérebes munkájának nélkülözhetetlenségét hazánk vadászterületein.



A kegyelemlövés előtti pillanat

Elnökünk, talán nem túlzok ha azt mondom, hogy élete legnagyobb vérebes eseménye előtt áll : a nemzetközi szövetség elnökeként jövőre megrendezni az össznépi vérebes csúcsot olyan külsőségekkel és tartalommal aminek hatása remélhetőleg minden tagállam felé sok tanulsággal fog szolgálni. Nem lenne szerencsés a mostanság egyre divatosabb, anyaországból induló terelő vadászatok utáni meleg nyomos disznóhajkurászásokra tervezni a versenyszerű fővz-

gát. Meggyőződésem, hogy a sok évtizedes szisztematikus nagy értékű öreg nyomos utánkereső munka fogja, mint eddig is a vérebezés sajátosságát, egyediségét, biztosítani. Ennek a páratlan képességnek a megőrzése és továbbfejlesztése az igazi vérebes feladata. Megjegyzem, hogy a hajtások után is természetesen meg kell keresni a sebzett vadat de arra más fajta kutya is képes vagy ha mindenképpen véreb kell, akkor legalább tapasztalt érett kutyával kellene e feladatot abszolválni. Ezeken túl, tisztában vagyok vele, hogy a szükség nagy úr és örülni kell a kis munkáknak is, csak az ilyen munkák sokasága a tizenórás speciális vérebmunka rovására mehet. Nem szándékom átcsapni szakmai értekezésbe de a jövő ijesztő problémájáról érdemes együtt gondolkodni.

A kutyás rendezvények hasonlóan az elmúlt évekhez, sikerekkel és fiaskókkal záródtak. Egyre több kiváló véreb fémjelzi a Magyar Véreb Egylet jó szakmai munkáját még akkor is ha a kutyák munkára való felkészítése alapjaiban is sokat változott a régi felfogáshoz képest. Azok a kutyák és vezetőik a legnagyobb elismerést megérdemlik melyek az elnöki beszámolóban kiemelten szerepeltek. Az elmúlt időszakban, többségük munkáját nekem is volt szerencsém nagyra értékelni ezért nem tudom szó nélkül hagyni azokat az évek óta ismétlődő diszkriminált külhoni szerepléseinket, melyek finoman szólva a rendezőkre nézve kissé arcpirítóak. Nem tudom mi lenne ezzel kapcsolatban a megoldás, egyáltalán létezik e megfelelő, csak azt tudom, hogy a Nemzetközi Véreb Szövetség összes tagállamát ideértve, az arányosságokat figyelembe véve messze a legértelmesebb vérebes munkát a mi kutyáink produkálják, mégis méltánytalan szekundáns szerepre vagyunk ítélve hosszú évek óta.

Sok tanulság, felejthető és felejthetetlen történetek azt sejtetik, hogy elérte eddig irigylet mintaként ismert egyesületünket valami olyan ami az értéktelenségből, rosszindulatból fakad, melyen közös erővel még csírájában változtatni kell.

A vérebezés de egyáltalán a kutyázás írott és íratlan törvényei egyfajta elkötelezettséget, alázatot követelnek a szakma iránt, versenyzőtől, vizsgázótól és bírótól egyaránt. Azok akik a vadászkutya munkájában nem képesek hosszú éveken keresztül sem eligazodni, hogy ezt palástolni

tudják más úton próbálnak ártani a szakmát régóta meglepéssel képviselőnek. Ez egy új jelenség, korábban nem volt ilyenre példa. Ha valaki, ebbe a közös több évtizedes vérebes munkába nem tud, vagy nem akar beletenni, csak kivenni, évtizedek óta vérebet sem vezet, a rábízott feladatot sem a megfelelő szinten látja el, rossz ízű háttérmunkával megzavarja egy addig jól működő, családi társaság életét, annak el kell gondolkodni a jövőt illetően mindenki érdekében...

Bízom benne, hogy az egyleti elnöki beszámolóból is megismert intő jelek eltűnnek az életünkből, szerencse ha valamit azonnal orvosolni lehet más esetben pedig a később is jobb mint a soha.

Sajnálom, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan nem tudtam a tőlem megszokott kánaáni hangulatban szólni, pedig korábban is voltak problémáink de most más a helyzet, a rossz magját mindig az ember rossz oldalában kell keresni.

Kívánok minden vérebes kollégának sok jó munkát, megbecsülést, egymás közti segítő barátságot, mindezekhez jó egészséget, mert az is fontos..én már tudom.

Herend 2012-02-12



Megkerült a comblövött kan

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ 2011

A MVE 2011. évben gazdálkodásáról a számviteli törvénynek és a kapcsolódó előírásoknak megfelelően egyszerűsített éves beszámolót állított össze. A beszámoló tételesen tartalmazza a bevételek és kiadások alakulását, valamint felsorolja a MVE által nyilvántartott követeléseket.

Pénzforgalmi jelentés

Bevételek – Kiadások

Nyitó egyenleg 2011. január 1.-én:	714.975
– Banki elszámolási számlák	626.815
– házipénztári készlet	88.160
MEOE házipénztár átvét	19.660
2011. évi bevételek	1.617.374
Összesen:	2.352.009

2011. évi kiadások	2.082.638
Záró egyenleg 2011. december 31.-én	269.371
- Bank elszámolási számla	259.221
- házipénztár	10.150
Összesen:	2.352.009

Bevételek felsorolása jogcímenkénti részletezettséggel

1. Tagdíj	978.0000
2. Tagi támogatás	2.000
3. Banki kamat	301
4. APEH SZJA 1% jóváírás	170.273
5. Nevezési díj , tenyészszemle	35.000
6. Vizsgadíjak	114.500
7. Kiadványok(Teljesítményfüzet, Híradó)	28.300
8. Könyvértékesítés (Véreb Krónika)	25.000
9. Egyéb bevétel (jelvény értékesítés)	264.000
Összesen:	1.614.374



Árkon, bokron, vízen...

A bevételek között, a korábban megszokottak szerint meghatározó mértékű volt a tagdíjakból származó bevétel. A nyilvántartott tagjaink közül 139 fő fizette meg a 2011. évre vonatkozó tagdíjat, ez a szám az előző évben 158 fő volt) ami figyelembe véve a 260 fős tagságunkat, s levonva belőle azon tagdíjfizetésre nem kötelezett tiszteletbeli tagjaink létszámát – 16 fő – akkor azt láthatjuk, hogy 105 fő nem tett eleget ezen kötelezettségének. Örömmel tapasztaljuk, hogy folya-

matosan növekszik a tagi hozzájárulások száma és értéke is! Új elemként jelent meg a bevételeink sorában a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlása, tagjaink támogatásának köszönhetően 2011-ben 173 eFt többletbevételre tettünk szert. Ugyanez a szám az előző évben 183 eFt volt, vagyis csak minimális csökkenés mutatkozik ezen a téren.

A rendezvényeinkkel, valamint a MVE által elkészített kiadványok értékesítésével kapcsolatos a bevételeink többi része, hiszen ez évben sem kaptunk állami támogatást. Tagi támogatást több személytől kaptunk, amelyek közül a legnagyobb, a Vajda Csaba tagtársunk nevéhez kötődő többszázezer forint meg sem jelent a ki-mutatásainkban, lévén ő a FEHOVÁ-n való rész-vételünket szponzorálta, ami nem lett a MVE –n keresztül futtatva.

Mintegy 142 eFt bevételünk származott a különböző vizsga- és nevezési díjakból, amely évek óta hasonló mértékű bevételi forrásunk.

Még egy jelentősebb tétel a bevételek között, amely az év során készített vérebes jelvények értékesítéséből származott. Ennek természetesen a kiadások között is jelentős tételt tett ki az értéke.

Kiadások felsorolása jogcímenkénti részletezettséggel

1. Irodaszer, nyomtatvány	43.590
2. Egyéb szakmai anyagok (jelvények)	375.000
3. Versenydíjak, ajándék	50.000
4. Folyóirat, kiadvány (Véreb híradó)	394.600
5. Rendezvényköltség	97.880
6. Postaköltség	30.939
7. Saját gépkocsi-használat	328.836
8. Vállalkozási díj (könyvelő 2010 ill. 2011)	140.000
9. Banki költség	22.767
10. Nemzetközi tagdíj (2009, 2010, 2011)	361.026
12. MEOE tagdíj rész (2010-re)	238.000
Működési kiadások összesen:	2.082.638

Megjegyzés:

2010. december 31-én fennálló ismert kötelezettség:

- A 2010. évben befolyt tagdíj MEOE-t illető része (139 fő x 2000 Ft.) 278 eFt.

Az adófizető magánszemélyek által 2010. évi személyi jövedelemadója egy százaléknak felajánlásából kapott 170 eFt-ot az Egylet tartalékolja a következő évre a közhasznú tevékenységének költségeire.

A 2010-ről áthozott maradványösszeg figyelembevételével az előző évihez hasonló, takarékos, megfontolt költséggazdálkodást folytattunk 2011-ben is, hiszen, amint az az előző évi beszámolónk is tartalmazta, jelentős, többszáz ezer forintos kötelezettségeink voltak a MEOE valamint az ISHV felé, melyeket az év során sikerült rendezni. A MVE kiadásai között négy darab száz ezer forintot meghaladó tételt találunk. Az egyik a Véreb Híradó megjelenésével kapcsolatos tétel jelenti a legnagyobb összeget, de nem sokkal maradt el ettől a vérebes jelvények bekerülési költsége sem, bár ezek értékesítésből jelentős bevételeink származtak. Jelentős tétel még a gépjárműhasználattal kapcsolatos költségterítések összege, amelynek az alakulását erősen

befolyásolta, hogy meglehetősen sok rendezvényünk volt ill. sok nemzetközi rendezvényen vettünk részt – ISHV nemzetközi rendezvény Ausztriában, Benedikt Gierszewski emlékverseny Lengyelországban, Kaszó Kupa, Nehezített Vércsapa Verseny az ország túlsó végén Guth-on, -. Ehhez azonban az a támogató magatartás kellett a bírók és a delegáció tagjai részéről, hogy több esetben nem vették igénybe a költségtérítés lehetőségét. Három év tagdíját kellett rendeznünk az Ausztriai Nemzetközi rendezvény előtt, hiszen mégsem mehettünk oda a következő rendező ország delegációjaként, úgy, hogy szégyenszemre több év tagdíjával adósok vagyunk.

A pénzügyi gazdálkodásunk annak ellenére kigyenlítettnek mondható, hogy továbbra is fennáll a MEOE felé egy 270 eFt-os tartozásunk, amit azért nem tudtunk 2011-ben kifizetni, mert nem kaptunk erről számlát., ami sajnos a mai napig sem érkezett meg.

A fentiek figyelembe vételével kérem a pénzügyi beszámoló elfogadását!

Kaposvár, 2012. február 07.

Összeállította: Hernesz Ferencné

Simon Pál
Titkár

TENYÉSZTÉSVEZETŐI BESZÁMOLÓ

EREDMÉNYES MUNKÁK ÉS ÉLETTELJESÍTMÉNYEK																		
2011																		
VÉREBVEZETŐ NEVE	KUTYA NEVE	H/B	TK.SZ.	GIM-BIKA	GIM-TAR-VAD	DÁM-BIKA	DÁM-TAR-VAD	VAD-KAN	KO-CA SÜL-DŐ	MUF-LON-KOS	JUH-JER-KE	ŐZ-BAK	ŐZ-SU-TA	ÖSSZ 2007	EBBŐL HAJ-SZÁS	ÉRTÉK e Ft	ÉLET-TELJ	EBBŐL HAJ-SZÁS
ÁCS KORNÉL	MECSEKI VADŰZŐ BENGÁ	H	1966/02	1	5	2	9	1	6					24	11	1425	128	48
AMREIN TAMÁS	MECSEKI-VADŰZŐ ALBERT	H	1691/00														0	
AMREIN TAMÁS	SZENTPÉTERFÖLDI ADA	H	2657/09														0	
BABÁLY CSABA	ENDY MORSKE OKO / GUSZTI/	B	C 7038	3				3	1			3		10		3000	367	139
BABÁLY CSABA	CIFRA BASKIN DVOR	B		6	3		2	6	15					32	6	3000	52	10
BABÁLY CSABA	KIS PIPIN ABBÉ	B															0	
BALASKOVICS JÓZSEF	WOTAN VOM FALKENBERG	H	2585/H/08	17	15			4	13					49	26	12000	131	63
BALASKOVICS JÓZSEF	BÓLY-BERKI AIDA	H	1924/02		2				3					5	2		122	64
BARTHA FERENC	HIDVÉGI PARTI MORGÓ	H	2193/04	9			1	2	7	1		1		21	13	6300	143	78
BARTHA FERENC	RÁBAPARTI VADÁSZ NENCY	H	2849/10	4	3		1		1					9	2	1146	9	2
BEDŐ GÁBOR	TENELICI BÁTOR ANCSA	H	2624/08	4	4			1	7			2	1	19	6	2785	52	12
BÉNYEI TAMÁS	KELET MECSEKI DALIBOR	H	2531/07														0	
BÉNYEI TAMÁS	CSIPCSINAI CSERKELŐ ROCKY	H															0	
BÓDI PÉTER	EPERJESI BETYÁR ARAMIS	H						1	3					4	1	680	8	1
BOLLA CSABA	RÁBAPARTI NYOMKERESŐ SACI	B	212/10	39	11			12	19				13	94	52	17100	164	83
BŐHM ISTVÁN	RÁBAPARTI VADÁSZ NIKI	H		1	2		4							7	3	800	8	3
BUBÁN ISTVÁN	KERKAVOLGYE VADÁSZ ALFI	H	2708/09	1	1			3	5					10	3	200	25	5
BUBÁN ISTVÁN	ZEMPLÉN -ERDEI OLGÍ	H	2925/11	1	1				1					3		390	3	0
BURKUS ISTVÁN	ODVASKŐI KUNO	H	2600/08	1	2				5					8	3	1200	13	5

BURKUS ISTVÁN	HEITERI IZMOS	H	2336/05	5	3			5	16					29	15	8100	61	29
BURKUS ISTVÁN	SASHEGYI ARTUR	H	3019/11														0	
BUZGÓ JÓZSEF	ESCHE VOM MÜHLENHOF	H	2942/4/11				5		4					9		360	11	
BUZGÓ JÓZSEF	KÖRCSÖNYEI KAPITÁNY	H	2052/03						2					2		120	45	14
CSEH LÁSZLÓ	VARGAKINCSE ALFI	H	2179/04	4	16			2	22			2		46	14		182	30
CSISZÁR ISTVÁN	SZARVASLESI BUDA	H	1840/01	2	1							4	2	9		300	475	130
CSISZÁR ISTVÁN	GYŰTEFAI ALFA	H	2801/10	11	5			3	2					21	10	3500	44	17
DABIS LÁSZLÓ	MAGYARVÖLGYI BÁTOR	H		1	5				2					8	2		21	3
DÁKAY ZSUZSANNA	GEJZIRMENTI JÓKA SZŐCSKE	B	161/05	14	5			11	31			5	2	68	28	12380	212	86
DOMBAI JÓZSEF	DON BASKIN	B	SK2509	2	7		2	4	8	2				25	5		41	8
FLAISZ SZILÁRD	TENGELICI BÁTOR BRUNÓ	H	2485/07	13	7	1		1	7					28	17		104	73
FÖLDESI KÁLMÁN	RÁBAPARTI VADÁSZ NÉRŐ	H	2839/10		1									1			1	
GARAI GÁBOR	LIKASHEGYI ARTHOS	H	2718	3		1		3	4			2		13	4		18	7
GONDA ATTILA	SZIGETKÖZI NYOMKÖVETŐ ADÉL	H	2910/10	1	3									4	1	800	4	1
GYÖRGYI ZSOLT	SÁGHEGYI STAMESZ ANCSA	H					1	1						2	1		2	1
HORTOBÁGYI TAMÁS	RÁBAPARTI VADÁSZ LÓRÁNT	H	2611/08	1					1			1		3	1	180	6	1
HORVÁTH ÁKOS	ODVASKŐI KINGA	H	2603/08	5	7			1	1					14	3	2157	25	5
HORVÁTH JÁNOS	KÁLISTÓI DIVA DORISZ	H	1700/00	1	3			3	5			6	3	21	4	7000	294	125
HORVÁTH JÁNOS	ERZSÉBETI NÁDREZGETŐ ZIRA	H	2751/09		2			1	2				2	6		100	8	
HORVÁTH JÁNOS	EMIR CABALOV HUNOR	B	206/H/09	2	2			4	3	1		3	1	16	4	1000	24	4
HORVÁTH JÁNOS	BINAZ HUSIVARGOVA DVORA	B	S8704														0	
HORVÁTH RÓBERT	TÖLÖSI ERDŐJÁRÓ ÁLMOS	H		4	4		4	1	3			5		21	11		55	24
HORVÁTH ZOLTÁN	DINARUZOVY DVOR	B	S9254	9	5			3	4					21	5	6668	38	7

IMRE NORBERT	RÁBAPARTI NYOMKERESŐ AISA	B	217/10														0	
ISTENES LÁSZLÓ	ODVASKŐI GOLD	H	2068/03					2	3			3	2	10	4	400	57	35
ISTENES LÁSZLÓ	AMY SPOD PRAMEN KOVACOVEJ	B		9	3			3	12					27	7	3000	34	7
JUNG JENŐ	ZEMPLÉN ERDEI LORD	H	2684/09		1	1			1					3	1	200	4	1
JUNG JENŐ	ZEMPLÉN ERDEI MAX	H	2812/10														0	
KACZUR ANDRÁS	KELET-MECSEKI AJAX CÉZÁR	H	2147/04	4	4			8	7					23	12		205	76
KACZUR ANDRÁS	SCHVEIGHOFFER NANN AÓRÓD	H	2917/11	4	3	1		7	6					21	13		21	13
KÁLMÁN GYULA	ADA	H	HR10293		1			6	8					15	3		21	4
KÁMI JÁNOS	ZEMPLÉN-ERDEI JACK	H	2368/06	1	11				8					20			68	
KAMMERMANN PÉTER	SZARVASLESI BIBOR	H	1842/01	3	3			2	3			1		12	4	1500	103	47
KAMMERMANN PÉTER	SZENTPÉTERFÖLDI BENŐ	H	2955/11														0	
KAPRONCAI TAMÁS	ZSITVICA CHARLIE	H	2034/03	1					3			4				1200	82	29
KIRÁLY ATTILA	KÖRCSÖNYEI LINA	H	2174/04	5	2	1		1	1			2		12	8		93	48
KIRÁLY ATTILA	LIKASHEGYI ARAMISZ	H	2717/09	4	1	5	3		1			1		15	9		36	13
KIRÁLY ATTILA	SASRÉTI VADÁSZ CORA	B	192/07				2	1	2			6		11	6		47	24
KISS FERENC	ALPOKALJI DISZNÓVADÁSZ APOR	H	1806/01	7	28			6	26					67	30	8500	520	235
KISS FERENC	SASHEGYI ALIZ	H	3020/11														0	
KLINKÓ NÁNDOR	KERKAVÖLGYE VADÁSZ AMANDA	H	2712/09	9	3				15			2	2	31	15	8000	42	18
LÉNÁRT ZSOLT	HEITERI GERDA /LILI/	H	2041/03	4	3			2	20	1			1	31	17	1500	185	74
LENGYEL ANDOR	SZENTPÉTERFÖLDI AIDA	H	2660/09	3				3						6	2		38	8
LENGYEL SÁNDOR	KÁLISZÓI FRITCZ	H	1871/01	6	1	1	2		5					15		5300	192	89
LENGYEL SÁNDOR	SZIGETKÖZI NNYOMKÖVETŐ ANICA	H	2909/10	2	2		5	1	8					18	7	2450	18	7
LESKÓ TIBOR	FÜRTÖN-BÜKKI AIDA	H	1851/01		1			3	7			3		14	3	150	69	26

LESKÓ TIBOR	HIDEGVÖLGYI ALI	H	2867/10					1	1					2	1	50	2	1
LUKÁCS GYÖRGYNÉ	KERKAVÖLGYE VADÁSZ BABI	H	2715/09				1		4					5	1		5	1
MAGYAR ZSOLT	KÖRCSÖNYEI NÁDOR	H	2423/06	4	6			3	4			3	1	21	8	2000	112	36
MARTOS ISTVÁN	ZEMPLÉN ERDEI MARK	H	2810/10		3	1			4					8		150	8	
MÁRKOVICS JÁNOS	BOROSMENTI-VADÁSZ APRÓD	H	2218/04	1				3		1				5	3	2000	68	26
MÁRKOVICS JÁNOS	ALKA	H	2918/H/11														0	
MÁRTON ATTILA	MECSEKI VADÚZÓ EDINA	H	2277/05	2	9	1	15	1	7					35	18	2100	150	85
MÉSZÁROS ISTVÁN	TURA-GALGAMENTI ALMA	H	2862/10									1	2	3	1	200	3	1
MISÓ MIHÁLY	KÖRCSÖNYEI MÁTÉ	H	2285/05		2		6	3	6					17	4	500	33	9
MÓCZÁR ISTVÁN	ZEMPLÉN ERDEI OKOS	H	2922/11	1				1	1					3		690	3	
MÓCZÁR ISTVÁN	SZENTPÉTERFÖLDI BELLA	H	2961/11														0	
NAGY ÁRPÁD	RÁBAPARTI VADÁSZ MORGÓ	H	2689/09	3	11			1	6			3		23	14	2300	34	18
NAGY PÉTER	KÖRCSÖNYEI LIZA	H	2173/04	3	2			1	3					8	3	1500	105	40
NYÚL ANDRÁS	SZARVASLESI CSILLA	H	1972/02	5			2		4	1		2		14	7	6000	333	
NYÚL ANDRÁS	GYÜTEFAI ALIZ	H	2805/10	3	5	4	2	3	2					19	11	2000	21	11
OLÁH CSABA	BOROS-MENTI VADÁSZ BRUNÓ	H	2420/06	4	7				3					14		1680	80	3
ONOFER ATTILA	LEGELŐERDEI DINA	H	2257/05	4	4			2	3	1		2		16	8	2600	73	32
ONOFER ATTILA	BAKONYI KORMOS PRÜCSÖK	H			2			3	7					12	3	530	14	3
OZVÁRI ZOLTÁN	ZEMPLÉN ERDEI LÉDA	H	2689/09	16	9	1	1		5				1	33	10	6300	47	12
PARRAG PÉTER	DÉRVÖLGYI-HARCOS AMSEL	H	2786/10	1	9			2	9				1	22	8	1080	44	15
PAUKOVICS TIBOR	BELLA Z TIMBARKIEJ KNIEI	B	11700	1	6		2		1			2		12	2		46	12
PERJÁS BÉLA	TÖRÖCSEI-ÚTI BASA	H		2	3			2	5					12	5	1200	24	9
PERJÉSI TAMÁS	GYÜTEFAI ÁBEL	H		2	1				2				1	6			8	

PELLER CSABA	MAGYARVÖLGYI ALI	H	2314/05	2	5			5	9					21	9	24450	131	45
PELLER CSABA	ZEMPLÉNERDEI MITA	H	2816/10		1				2					3			3	
PUKÁNSZKI ZOLTÁN	SÁGHEGYI STAMESZ LEÓ	H	2479/07	15	7	2	1	4	15	1		3		48	20	13400	126	56
RUSZINKOVICS FERENC	HOLLÓSVÖLGYI ELZA	H	2435/06						2					2	1		32	9
SZALAI LÁSZLÓ	TENGELICI BÁTOR BELLA	H	2537/07					1	1					2		40	30	
SZALAI LÁSZLÓ	CSIPCSINAI CSERKEŐ VEZÉR	H	2781/10					6	1			1		8	1	200	13	2
SZEIFER SZABOLCS	KÖRCSÖNYEI MÁZLI	H	2294/05	17	6			2	4		1			30	14	8919	125	
SZENTESI JÓZSEF	TISZAMENTI NYOMKÖVETŐ ABA	H	2268/05	3	6			4	12			1		26	10	3255	84	29
SZIRTL ATTILA	SZIGETKÖZI NYOMKERESŐ ARTUR	H	2939/11						1					1			1	
SZITÁS ATTILA	HEITERI NELLI	H	3028/11														0	
SZÜCS ZOLTÁN	BAJNOK VON HARGA	H	2731/09	2	4	5	2	3	8					24	9	3300	23	17
TROSITS GYÖRGY	ODVASKŐI GERŐ	H	2066/03	6	4				3	3	3	1		20	6		172	69
TROSITS GYÖRGY	ODVASKŐI FANNI	H	1820/01														0	
TROSITS GYÖRGY	ODVASKŐI LILI	H	2798/10		2				2		1			5	2		7	2



Niki és vezetője bajsza után

TAKÁCS ÁRPÁD	KÖRCSÖNYEI LUCA	H	2175/04	13				1						14	4	11585	163	72
TAKÁCS ÁRPÁD	RÁBAPARTI VADÁSZ KRONI	H	2493/07	10	4			2	2			6		24	17	9413	92	44
TAMIS LÁSZLÓ	ZEMPLÉN ERDEI LABORC	H	2682/	2	3		1	2	3					11	3	1700	21	3
TÓTH PÁL	BOROSMENTI -VADÁSZ ADÉL	H	2220/04	12	14	6	1	1	21			3		58	17	5500	335	134
TÓTH PÁL	FÁNNI-VÖLGYI DIANA	H	2356/05														0	
TÓTH PÁL	BERTOUCUV DVOR ASTOR	B	9879														0	
TÓTH RÉKA	FÜRTÖN-BÜKKI BLANKA	H	2022/03														96	51
TÓTH RÉKA	ODVASKŐI KITTI	H	2605/08						2				3	5	1	150	12	4
TÓTH RÉKA	TENGELICI BÁTOR BONI	H	2976/11														0	
VAÁRY JÓZSEF	HEITERI ENCSI	H	1905/02	3	5			2	3			3		16	4	3168	70	23
VAÁRY JÓZSEF	HEITERI MAYA	H	2822/10		3				2					5			11	2
VAJDA CSABA	JUDY VON MILITZER	B	272681	6	3			3	12					24	14	2500	102	40
VÉGH ZOLTÁN	HOLLÓSVÖLGYI BORI	H	2681/09	1	1			2	2					6		150	14	1
VERECKEY BÁLINT	SZENTPÉTERFÖLDI ABA	H	2654/09	5	9			4	8					26	9	5540	40	12
VERECKEY BÁLINT	KÖRCSÖNYEI NÓRI	H	2425/06	7	6			3	10					26	18	6000	107	55
ZSIRAI JENŐ	VÁSÁROSMISKEI HUNOR DANCSEI	H	2765/09	8	3			4	5					20	7	3558	26	9
Összesen				391	357	33	75	196	546	12	5	87	38	1740	667	260599	7780	2 825

2011 TENYÉSZTÉSI EREDMÉNYEK

TENYÉSZTŐ NEVE	KENNELNÉV	SZUKA NEVE	TK.SZ.	FEDEZŐ KAN NEVE	TK.SZ.	KAN KÖLYÖK	SZUKA KÖLYÖK	ÖSSZ
KIRÁLY ATTILA	LIKASHEGYI	KÖRCSÖNYEI LINA	2174/04	ZEMPLÉNERDEI JÁGÓ	2367/06	3	4	7
MÁRTON ATTILA	TÖRÖCSKE ÚTI	MECSEKI VADÚZÓ EDINA	2277/05	CAPO VON DER NIEDEREN MUNDE	Ö 3449/06	5	3	8
NAGY PÉTER	HIDEGVÖLGYI	KÖRCSÖNYEI LIZA	2173/04	GEON VORDERKOFACH	Ö3413/06	2	1	3

OZVÁRI ZOLTÁN	ZEMPLÉN ERDEI	ZEMPLÉN ERDEI JULI	2370/06	WOTAN VOM FALKENBERG	2585/H/08	6	3	9
OZVÁRI ZOLTÁN	ZEMPLÉN ERDEI	ZEMPLÉN ERDEI JANKA	2369/06	WOTAN VOM FALKENBERG	2585/H/08	1	4	5
SZALAI ZOLTÁN	TURA-GALGAMENTI	TENGELICI BÁTOR BELLA	2537/07	CSIPCSINAI CSERKELO VÉZÉR	2781/10	2	4	6
VAÁRY JÓZSEF	HEITERI	HEITERI ENCSI	1905/02	KÖRCSÖNYEI NÁDOR	2423/06	4	3	7
VAJDA CSABA	KIS PIPIN	JUDI VON MILITZER MEUTE	B 205/H/08	ENDY MORSKE OKO	120/H/01	1	4	5
VERECZKEY BÁLINT	SZENTPÉTERFÖLDI	KÖRCSÖNYEI NÖRI	2425/06	DASKO VOM HIRSCHBODEN	3423/06	7	5	12

23 24 47

IMPORT				
KÁLMÁN GYULA	ADA	H	HR10293HK	HORVÁTOR SZÁG
HORVÁTH ZOLTÁN	DINA RUZOVY DVOR	B	S9254	SZLOVÁKIA
HORVÁTH JÁNOS	BINAZ HISUVARGOVA DVOR	B	S8704	SZLOVÁKIA

EXPORT				
MÁRTON ATTILA	TÖRÖCSKE ÚTI DIÓ	H	2981/11	NÉMETORSZÁG
	TÖRÖCSKE ÚTI DÉMON	H	2983/11	NÉMETORSZÁG
	TÖRÖCSKE ÚTI DANI	H	2984/11	AUSZTRIA
	TÖRÖCSKE ÚTI DOLLY	H	2986/11	AUSZTRIA
	TÖRÖCSKE ÚTI DORKA	H	2987/11	AUSZTRIA
NAGY PÉTER	HIDEGVÖLGYI BASA	H	2988/11	AUSZTRIA
	HIDEGVÖLGYI BOSSCH	H	2989/11	NÉMETORSZÁG
OZVÁRI ZOLTÁN	ZEMPLÉN ERDEI OTTÓ	H	2920/11	SZERBIA
VAÁRY JÓZSEF	HEITERI NÉMÓ	H	3027/11	NÉMETORSZÁG
	HEITERI NEXÓ	H	3024/11	AUSZTRIA
VERECZKEY BÁLINT	SZENTPÉTERFÖLDI BONO	H	2950/11	AUSZTRIA
	SZ. BODZA	H	2958/11	NÉMETORSZÁG
	SZ. BOGI	H	2959/11	AUSZTRIA
	SZ. BETTY	H	2960/11	AUSZTRIA

Böhm István
Tenyésztesvezető

In Memoriam

Kálistói DÍVA Dorisz

(2000–2011)

Aki ismerte ann ak nem kell, hogy bemutassam Dorisz nevű Hannoveri véreb kutyámat. Aki viszont nem ismerte annak egy ilyen rövid cikkben nem tudom leírni azt a 10 évet, amit együtt töltöttünk, vadásztunk, kerestük a sebzett vadat 294 alkalommal sikeresen. Kaszó Kupán elért eredményei magukért beszélnek 1, 2, 5 hely.

Hozzávezető szálakról két sort. Radó Zoli barátomon keresztül Zilai Janitól kaptam. Egy hosszabb betegségem után voltam kissé fásultan. Sokszor elmeséltem már vadászkutyás barátaimnak, hogy újra életkedvet kaptam, ahogy elkezdtem vérebezni a sok sikerélmény, pozitív gondolkodást hozott életembe és sok-sok igaz barátot. Ezért a sok jóért a kutyámnak, Dorisznak egész életemben hálával tartozom és olyan hálával gondolok rá mint amilyen hűséggel, szeretettel volt ő irántam. Az életét, munkáit sokáig részletesen írtam. Terveim közt szerepel könyv formában idős koromban tiszteletére leírni. Itt most tőle búcsúzva az utolsó munkáját írom le és osztom meg az érzést ember és kutya több mint barátságát, de a vérebeseknek ezt nem kell részleteznem.

A történet: Pécsvárad 2011.

Fuller Miklós és Keresneyei Pál hivatásos vadászok jelezték az esti órákban, hogy egy német vendégvadász vaddisznót sebezett. Kérve a segítséget a vad megkereséséhez. Sajnos azt kellett, hogy mondjam, éjszaka dolgozom és dél előtt más elfoglaltság miatt nem tudok segíteni. Ehhez hozzáfűzve még, hogy a Dorisz beteg, a fiatal kutyáim pedig még nem olyan képzetek. Ettől függetlenül abban maradtunk, hogy telefonon másnap újra beszélünk a sebzésről, keresésről. Éjszaka elkezdett esni és kora délelőttig esett. Már nem is gondoltam a munkára. Délután újabb telefon ismét le szerettem volna mondani a munkát. A rossz időre, Dorisz betegségére való hivatkozással. A vadőrök elmondása szerint a német ragaszkodik hozzá, hogy meg le-



gyen nézve a sebzett disznó és kéri, hogy menjek. Rajmondnak már több sebzett vadat találunk meg Dorisszal, innen a nagy bizalom. Engedve a kérésnek Fuller Miki jött értünk. Miki megérkezett: véleményét kérve egy rövid párbeszéd zajlott köztünk. – Nézd, meg a házából sem jön ki, kedvetlen, az orvos szerint 12 év és a sok munka. Vigyük a fiatal Bajor kant, Hunort vagy Dorisz lányát Zirát aki nevét a Zilai és Radó nevek kezdő szótagjainak összeillesztéséből kapta, ezzel is tiszteletemet és barátságomat kifejezve előtűnk. De vissza az eredeti történethez, Miklóssal a kennelhez érve együtt nézzük Doriszt, aki a Miklós hangját hallva lassan kijön házából. Hát persze, már az autójának hangjára is vidáman ugrándozott fiatalon. Tudta, hogy megyünk, munka van. Most egy fáradt öreg de a gazdájáért és a vadászokért, a vad felkutatásáért mindent megtevő véreb jött ki. Látod menni akar, hozd őt- mondta Miklós. Hezitálás, menjünk lassan battyogva az autóba betéve végig aludta az utat. Mikivel átbeszéltük a sebzés történetét. A szórón keresztben álló 80-90 kilós kan, kevés vér, menekülés iránya észak, mocsár nád és sűrű erdős terület. Megérkezve: Dorisz az autóból való kivétele, majd a vezetékre vétel után vált feldobottá, aktívvá. Az eső miatt támpontul az előző esti je-

lek szolgáltak, amit zsebkendőkkel jelöltek kb. 20-30 méterig. Látva, hogy Dorisz jól vette fel a csapát engedtem akkor is mikor a jelek már elfogytak és szinte kontrolálatlanul mentünk egy ideig előre majd jobbra és visszafordulva mentünk tovább. Az együtt dolgozott sok év és bízalom miatt engedtem, mert szerintem nem fordult vissza a vad, de hát ő tudja így lassan mentünk kb. 700 métert egy sűrű kökényeshez érve Dorisz mozgásán, viselkedésén láttam, hogy a vad közelébe értünk. Bebújva a kökénybozótba egy kevés vért találtam. Innen már egyedül mész kiskutyám, vezetékről levéve elengedtem. Kicsit várva a sűrűt délről keletre kezdtem megkerülni. Nemsokára hallom Dorisz ugatását állóra csahol, majd távolodik a hang. Nagyobb lépetekkel sietve megyek, folyamatos az ugatás. Az eddig megtett hajsza 100-150 méter. Dorisz, de talán a disznó is észrevették, hogy apró ágrecsenésekkel közeledem. Ekkor a vad kiugorva sűrűből újra futni kezd érzésem szerint, mintha

kutyám tudná hol vagyok, rám hajtja a disznót, futtában sikerült meglőnöm a zsigerelve 93 kilós kant, melynek sebzése hátracsúszott here, haslövés. És itt jön számomra különös és meghatódó dolog, 2-3-szor megtépi, zsákmányát majd mellé fekvé fejét rátéve elalszik és pihen. Még nem végleg de már tudom, hogy ez az utolsó közös munkánk. Megfogadtam, hogy nyugdíjba vonulatom, többször nem viszem vadászni, nem engedve a vadászok kérésének. Élje a boldog, nyugodt vadászéveket, éljen az emlékeiből, amiből rengeteg van. Az örök vadászmezőkre költözött 2011. szeptemberében, a vadászok egyik leg szebb hónapjában a hosszú útra elvitte magával a vezetéket. Még egyszer köszönöm Dorisznak a sok együtt eltöltött vadászévet és vadászélményt, köszönöm, hogy a gazdája lehettem. Nyugodjon békében!

Horváth János
vérebvezető

TÁMOGASD A VÉREBEZÉST JÖVEDELEMADÓD 1%-ÁVAL!



NÉV: MAGYAR VÉREB EGYLET
CÍM: 7400 KAPOSVÁR, GÉZA UTCA 63.
ADÓSZÁM: 18787357-1-14

Tartalom jegyzék

Kaszó Kupa 2011	2
Karácsony a háromlábú sebzettel	3
A nyírségi erdők szépsége	5
Niewiarygodny (Hihetetlen)	8
Tájékoztató az Aujeszky betegségről	11
Elnöki beszámoló	13
Felügyelő Bizottsági beszámoló	17
Tenyésztés vezetői beszámoló	22
In Memoriam	29



Magyar Véreb Egylet Híradó 2011

A füzet belső használatra, a Magyar Véreb Egylet tagságának készült

Szerkesztő: *Bőhm István*

Felelős kiadó: *Magyar Véreb Egylet*

A képeket készítették: *Bartha Ferenc, Bőhm Istvánné, Businé Tóth Réka, dr. Buzgó József, Kammermann Péter, Király Attila, Klinkó Nándor, Vajda Csaba, Varga Aladárné*

Nyomdai munkálatok: *Centrál Press nyomda, Kaposvár*

Készült 500 példányban

Első borító: *A Kaszó Kupa győztesei: Dákay Zsuzsanna és Vereczkey Bálint*

Hátsó borító: *A véreb „vízi” munkája*

